

25. Mar. 1842

FACTS

Date:

25. Mar. 1842

Page number:

Dagbog A, side 5

TRANSCRIPTION

Langfredag d 25 Martz.

Ak, selv Du bærer paa en lønlig Smerte, –

Om Himlens Klarhed over Barmen daler,

Om Haab og Kjærlighed din Kummer svaler,

Den voxer dog fra Bunden af Dit Hjerte! Welhaven.¹

|I Paasken var jeg paa Jægersborg,² hvor jeg tegnede flere Smaating i min lille Lommebog.]

¹ Citat fra Johan Sebastian Welhavens digt Ved Havet.

² Skovridderboligen i Jægersborg var hjem for familien Riedewaldt.

5.

Julius Medemann, en af det lille Nenns samfund, der har gjort de 3 Aar 1839-1840 og 1841 til vægge af de lykkeligste i mit Liv, han døde (Lønsdag d. 2 Oct. Kl: 5 om Morgn) af Følgen af et uheldigt Fald af en Høst. I Slutningen af Nov. blev jeg syg, og fik en Tøbe, som var mere end at blive til Typhus, og kom mig saavidt at jeg kunde gaae til Kallundborg i Jule, hvor min Moder var og er endnu og vi kom det nye Aar. Prof. ved skal det bringe! Jeg har nu kort berørt af hvad pragtfulde helvener i forrige Aar; jeg kunde skrive langt om Dem, men da det vil indgaae i min Mathematise saa jeg behøver det ikke. — Men det kommer jeg begynde, naar jeg skal tilbage til. Jeg har gjort mig Varme for at glemme denne elskværdige Børge; mange alvorlige Tilfælde har siden optaget mig, og jeg vender altid Tanken tilbage til hende. Men kommer min hustru efter Paasken, og ser hun so man skee, men hvordan vil jeg gjensee hende; og er blevet aldre, skælle det bare forandret min Mening om hende — i hvert Fald er det her indskrevet indsigeligt, og som det vil staae for mig; en ny sig Erindring. — Nu blev jeg Skjøn. Thurs. Dag (det bragt end af uforstymet i mit Hjem), en Fest dag for mig, og er jeg end ikke blev glad, saa er jeg dog langt bedre tilværet og kan med et smil træne Ossigt gaae hen og gratulere Frøken Brandis i Anledning af hendes Fødsels dag. Jeg har endvidere skrevet mig vel til minde —

Langfredag d. 25. Martz.

I Paasken var jeg paa Jægersborg, hvor jeg tog med flere Smaating i min lille Komarsky.

1 April.

Atk, selv din herer gav en lunkig Smerte, —
Om Minus klædes over Døren daler,
Om Haal og Hjertighed din Minus gualer,
Den voger dog for Bunden af det Hjerter!

1 April 1842.

Jeg var efter naar jeg indte paa Vesterbons nye Theater, hvor Studentene spillede Novalis "Hjertighed inden Tromper". De havde sendt mig en Billet og to, som jeg kunde gaae til Damer; men alfor klædet og kejtet: Sigt havde jeg ikke Mod til at indtage Vogen, og gav derfor mine to Damskilleter til Hauggaard. Trost var jeg af et stramt Arbeid for at faae min saarlige Væffel færdig, der var anbragt mellem to net.